Stadioane-terenuri-baze sportive

Din resurse locale

De curind, in orașul Tg. Mureș, s-a inaugurat o nouă bază sportivă. Situată in plin centrul orașului, această bază sportivă, care aparține colectivului sportiv Voința, este compusă din patru terenuri de volei, două terenuri de baschet, două terenuri de tenis, o pistă cu obstacole G.M.A. gr. I precum și o pistă cu obstacole G.M.A. gr. II.

Baza sportivă a colectivului sportiv Voința Tg. Mureș a fost amenajată prin munca voluntară depusă de membrii colectivului sportiv, iar materialul de construcție necesar a fost procurat din rezervele interne ale cooperativelor meșteșugărești din Tg. Mureș. Datorită sprijinului primit din partea conducerii cooperativelor, acest frumos parc sportiv a putut fi înzestrat cu două vestiare, două băi și un pavilion care adăpostește un club, o bibliotecă sportivă, un bufet și o cameră de oaspeți.

Pentru construirea acestei baze sportive au fost dizlocați 5.000 m.c. de pămînt, lucrare în care sportivii au dat o însemnată contribuție. In fruntea tuturor acțiunilor pentru construirea acestei baze s-au aflat muncitorii de la cooperativa „Munca Colectivă" în frunte cu președintele cooperativei Ștefan György, cei de la cooperativele „Mureșul", „Hornarul", „Textila Mureș", „Ciocanul", „Lemn-Mobilă", „Higiena", etc

Abia inaugurată, baza sportivă Voința Tg. Mureș a și început să găzduiască numeroase întreceri sportive. Astfel, în prezent, pe cele patru terenuri de volei se desfășoară campionatul de volei al orașului Tg. Mureș la care participă opt echipe masculine și opt echipe feminine. Tot aci s-au desfășurat și întrecerile pentru Cupa 1 Mai, Cupa Flamura roșie și alte competiții sportive. Zi de zi tot mai mulți tineri și tinere din Tg. Mureș vin pe terenurile acestei baze pentru a face antrenamente și pentru a-și trece normele G.M.A.

IOAN PĂUȘ
corespondent

Frate-frate...

(De la subredacția noastră)

Nu toate colectivele sportive au un stadion atît de frumos cum are colectivul Progresul din Timișoara. Așa încît a fost normal ca, avînd de susținut un meci de handbal cu echipa Recolta-Variaș colectivul Metalul Tehnometal să ceară găzduire colectivului-frate Progresul.

Frate-frate, dar brînza-i pe bani, spune proverbul. Așa încît cele două colective s-au înțeles totodată asupra chiriei terenului. Și asta era foarte normal: o bază sportivă trebuie îngrijită, lărgită, reparată, în fine, întreținută în așa fel încît an de an ea să devină tot mai frumoasă și mai bună de folosit.

Mai puțin normal a fost însă procedeul colectivului Progresul: cu puțin înainte de începerea meciului, în timp ce pe teren se disputa întîlnirea de deschidere, a venit îngrijitorul terenului și le-a rezumat celor de la Tehnometal, în două cuvinte „ordinul" tov. Roșca președintele colectivului Progresul: „Banii înainte".

Ce se putea face, în ultimul moment, mai ales cînd, fondul respectiv urma să fie abia retras din încasările realizate? Să pierzi jocul prin neprezentarea pe teren propriu? Sau să avanseze fiecare din membrii prezenți ai colectivului cît îl lasă inima, pentru a scoate echipa din încurcătură? Altă posibilitate nu exista, „ordinul" președintelui Roșca fiind categoric: „Nu dau banii, îi scoți de pe teren!"

După nesfîrșite parlamentări și zeci de telefoane date oricui ar fi avut vreun amestec în această chestiune, lucrurile s-au aranjat. Dar procedeul consiliului colectivului Progresul-Timișoara rămîne la fel de condamnabil. Frate-frate... dar consiliul colectivului Progresul s-a comportat mai rău decît un frate... vitreg în această împrejurare.

AL. GROSS

Pînă cînd?

● Cîndva, colectivul sportiv Flamura roșie — Simion Bărnuțiu, din Sebeș Alba, avea o frumoasă bază sportivă. O minunată sală de gimnastică înzestrată cu teren de volei și baschet, un club sportiv, un teren de fotbal, o pistă pentru cursa cu obstacole G.M.A., în sfîrșit o bază cum puține întîlneai în regiunea Hunedoara. Despre toate acestea se putea vorbi acum un an, pentru că acum, din cauza dezinteresului și lipsei de spirit gospodăresc a consiliului acestui colectiv, toate instalațiile au fost lăsate în paragină și astăzi nimic nu mai amintește că în acest oraș a fost odată o bază sportivă model. (IULIU PETRUȘ corespondent).

● De cînd sfatul popular din Orăștie a găsit de cuviință să dea arenei de popice o altă destinație, ea găzduiește grămezi de cărămizi și pietre, mormane de gunoaie și murdării.

Asemenea oameni lipsiți de spirit gospodăresc întîlnim și în orașul Călărași, unde unicul stadion din localitate este aproape complet degradat.

In aceeași situație de plîns se găsește terenul de volei al colectivului Progresul, cel de baschet situat în centrul orașului și terenul de volei din curtea instituției „Combustibilului". (GH. BALOGH și T. JOGA corespondenți).

● Consiliile colectivelor sportive Metalul și Locomotiva din orașul Oradea nu se preocupă de loc de gospodărirea bazelor lor sportive. Pista de atletism de pe terenul colectivului Metalul este impracticabilă, iar pe terenul de sport al muncitorilor feroviari cresc în voie bălăriile. (A. IGNIȘCA corespondent).

● Deși activitatea sportivă s-a mutat de mult în aer liber, pe terenuri și stadioane, colectivul Metalul din Poiana Cîmpina nu și-a găsit încă vreme să-și reamenajeze terenul de fotbal, pista de atletism și groapa de sărituri. (CONST. VIRIOGHI corespondent).

● La Arad, alături de baze sportive foarte bine îngrijite — ca acelea ale colectivului Flamura roșie „30 Decembrie" de pildă — există terenuri de sport care ilustrează lipsa de grijă și de spirit gospodăresc a consiliilor colectivelor sportive respective. Astfel, terenul de fotbal de pe baza sportivă a colectivului Locomotiva se cere încă de multă vreme nivelat, mai ales că via activitate competițională care se desfășoară aici îl deteriorează și mai rău. Aceeași lipsă de spirit gospodăresc o manifestă și colectivul Flamura roșie „7 Noiembrie" față de terenul său de fotbal. (A. STĂNESCU corespondent).

★

Colectivul Progresul Timișoara a pretins „banii înainte" pentru chiria terenului echipei de handbal Tehnometal.

★

— Nicule, vezi că vrea să-ți ia mingea...
— Ce minge, tovarășe!? Eu am venit după chirie...

Spartachiada sindicală
Un concurs reușit

Și-a scos halatul alb cu miros de medicamente, s-a îmbrăcat în grabă și a ieșit din farmacia spitalului Filaret, îndreptîndu-se spre stația de tramvai. Știa că „băieții lui" trebuie să fie de acum la stadion și-l așteaptă pentru a începe antrenamentul de rugbi. De trei ori pe săptămînă, după orele de serviciu, farmacistul Bazil Vespremeanu antrenează tînăra echipă de rugbi a Locomotivei P.T.T., în care cel mai „bătrîn" jucător are 19 ani, iar cel mai tînăr nici 16. De cîte ori se duce spre stadion, își amintește de începuturile lui în sport făcute cu mai bine de 20 de ani în urmă. Avea și el vîrsta celor pe care-i antrenează azi. Dar, spre deosebire de ei, pentru a putea face sport trebuia să fugă de la orele de curs, să se ferească de profesori ca și de cei de acasă care numeau asta, foarte simplu, „gărgăuni la cap"...

La stadion i-a găsit pe toți, fie alergînd pe pista stadionului Locomotiva P.T.T., fie aruncînd balonul oval pe verdele crud al gazonului. Ca de obicei, s-au strîns în jurul lui pentru a stabili programul de antrenament din ziua respectivă. Printre altele, Marin Romulus, căpitanul echipei, i-a spus: *„Știți, tovarășe antrenor, că participăm și noi la concursurile din cadrul Spartachiadei sindicale. Ne-am înscris cu toții, chiar și cei care avem insigna G.M.A. Ceilalți și-o vor lua acum, cu ocazia concursurilor din cadrul Spartachiadei".*

Antrenorul s-a gîndit puțin, apoi i-a răspuns: *„Bine, bine, participăm, dar cum, așa, fără nici o pregătire? Uite ce-i băieți. O să facem împreună antrenamentele pentru probele la care veți concura, și astăzi în locul antrenamentului obișnuit de rugbi, facem pregătirile pentru primele probe la care luați parte...*

Așa a fost cu o săptămînă și mai bine în urmă. Acum, în după amiaza aceasta destul de rece, căci ploaia n-a încetat de multă vreme, juniorii echipei de rugbi a Locomotivei P.T.T. alături de membrii ai cercurilor sportive de la I.P.T.C., oficiul telegraf central și vama poștei își trec proba de 100 m. plat și aruncarea cu grenada din cadrul Spartachiadei sindicale. Sînt primele concursuri organizate de colectivul sportiv Locomotiva P.T.T., și, după numărul mare al tinerilor aflați pe stadion, poți vedea că mobilizarea a reușit.

Se aleargă prima serie. O cîștigă Eduard Maximoiu, „veteranul" echipei de rugbi (are 19 ani). In cea de a doua serie, un alt tînăr din echipa de rugbi întrece de puțin pe tovarășii săi de echipă Marin Romulus, Popescu și Ispas și obține un timp foarte bun: 12 sec. Următoarea serie o cîștigă fotbalistul St. Sevoiu, din cercul sportiv I.P.T.C.

Grenada zboară constant peste linia de 50 m. Cele mai bune rezultate le obțin tinerii Radu Octavian, Gheorghe Ciutu, Eduard Maximoiu, Niță Alexandru și Baltă.

Felul în care au decurs primele concursuri de atletism organizate de colectivul Locomotiva P.T.T., buna pregătire a participanților, faptul că antrenorii au fost atrași și ei în munca pentru bunul mers al Spartachiadei sindicale, toate acestea arată că în colectivul sportiv Locomotiva P.T.T. a fost bine înțeleasă importanța Spartachiadei sindicale, că în acest colectiv există o preocupare serioasă pentru ca faza pe colectiv a Spartachiadei să-și atingă cu adevărat scopul ei, acela de a atrage mase cît mai largi într-o activitate sportivă continuă.

PAULA NAVREA

NOTĂ
Cînd cifrele capătă glas

Pentru cel care își dă osteneala să le cunoască și să le aprofundeze, cifrele au limbajul lor, uneori mai plastic decît cel al cuvintelor. Cifrele pot să-ți spună orice, cu două condiții: să exprime o realitate vie și mai ales să știi să le interpretezi.

Iată, de exemplu, cifrele care exprimă realizările raionului Moinești (regiunea Bacău) în domeniul activității G.M.A. Frumos rînduite pe hîrtie, ele reflectă munca intensă dusă în acest raion pentru realizarea unui număr cît mai mare de purtători ai insignei F.G.M.A., G.M.A. gr. I și gr. II. Planul comitetului raional C.F.S. pe primul trimestru a fost realizat în întregime. Iar cifrele din raport te îndeamnă parcă să vii în raion, să treci prin numeroasele colective sportive muncitorești și să te convingi personal de destoinicia activiștilor sportivi din aceste colective.

Să ne închipuim o clipă că te lași convins de acest îndemn și o pornești, iavaș-iavaș, din colectiv în colectiv. Vei începe, fără îndoială, cu cele mai importante...

...Colectivul Metalul Comănești. Sînt aci mulți tineri și vîrstnici care ar fi vrut să facă sport, să cucerească și ei insigna care strălucește azi pe pieptul a sute de mii de oameni ai muncii din întreaga țară. Unii dintre ei s-au adresat instructorului sportiv Ion Popescu. Era și normal, de vreme ce tov. Popescu este instructor G.M.A. Numai că...

„Ia lasă tovarășe, am eu alte treburi. Uite, după amiază are echipa de fotbal antrenament și doar n-o să lipsesc tocmai eu, jucător de frunte al echipei".

„Atunci mîine" *insista cîte unul mai „ambițios".*

„Mîine? Păi mîine sînt obosit după antrenament".

Noroc că la cercul sportiv din Zemeș al colectivului Flacăra, instructorul Vasile Moldovan nu e jucător în echipa de fotbal! Altfel, cine știe, poate că ar fi crezut, ca și tov. Ion Popescu că singura lui sarcină este să... joace în echipă. Așa, tov. Moldovan are tot timpul să se ocupe de activitatea... echipei de fotbal, pe care ar vrea să o vadă la anul cel puțin în categoria B. Astfel că întreaga activitate sportivă a întreprinderii trebuie să fie (după părerea tov. Moldovan) și este (după cum o arată realitatea) subordonată acestui scop.

Ei, o să se întrebe oricine, dar dacă două dintre cele mai importante colective muncitorești n-au contribuit cu nimic la realizarea frumoasei cifre din raportul comitetului raional C.F.S. Moinești, atunci cine? Nu cumva...

Nu, fiți fără grijă. Cifrele din raport sînt cum nu se poate mai reale. Există doar în raion destule școli, din cadrul cărora s-au recrutat și purtătorii de insignă pe care trebuiau să-i dea colectivele muncitorești! Și comitetul C.F.S., în frunte cu tov. Lazăr, președintele său, s-a împăcat cu această situație. In fond, cifra e totul! A fost realizată? Gata! Ce contează că în întreprinderile importante din raion nu face sport decît cîte o echipă de fotbal?

O cifră poate exprima orice, cînd o interpretezi rupt de realitate. In cazul nostru însă, ea nu poate reflecta decît un singur lucru: o atitudine formală, birocratică, față de complexul G.M.A. în raionul Moinești.

(După o corespondență trimisă de V. Voican și I. Iancu)

Din munca unui comitet C.F.S.

Incă de la începutul anului, tovarășii de la comitetul orășenesc C.F.S. Buzău, în frunte cu tov. președinte Titus Stoian, și-au propus să desfășoare o intensă activitate. Datorită unei munci susținute, roadele au început să se arate. Astfel, au fost reorganizate comisiile pe ramură de sport.

De asemenea s-au ținut ședințe de comitet de două ori pe lună, cu care ocazie s-a făcut analiza muncii depusă în perioada respectivă. Se țin regulat ședințe cu responsabilii sportivi și profesorii de educație fizică pentru ca munca să se desfășoare în bune condițiuni.

De curînd a avut loc o ședință cu profesorii de la școlile de ciclul II, ședință în care a fost prelucrat regulamentul de desfășurare a „Spartachiadei școlarilor și pionierilor".

Și comisia G.M.A. de pe lîngă acest comitet a avut unele realizări. Astfel, cifra de purtători de insignă G.M.A pe care și-au propus-o pe primul trimestru a fost realizată în proporție de 100 la sută. Printre colectivele sportive din oraș care au contribuit la aceste realizări se numără: Voința, Progresul, Școala Elementară nr. 9, Școala medie mecanică și Școala tehnică cooperație.

T. ANDRONESCU
corespondent

Despre concursurile de trîntă ale Spartachiadei satelor

Tinerii țărani muncitori care își vor măsura forțele în întrecerile de trîntă dreaptă ale Spartachiadei de vară nu au nevoie de alt echipament decît tricouri, chiloți și eventual pantofi de tenis. De asemenea, participanții sînt obligați să se cîntărească înainte de a intra în concurs. Categoriile de greutate sînt următoarele: categoria I-a pînă la 57 kg., categoria II-a pînă la 67 kg., categoria III-a pînă la 77 kg. și categoria IV-a peste 77 kg

In afară de aceasta concurenții sînt obligați ca în ziua concursului să facă vizita medicală, căpitanul echipei avînd datoria de a prezenta arbitrului tabelul cu participanți și rezultatul vizitei medicale. Trebuie știut că fără avizul prealabil al medicului, nu se admite participarea concurenților la întreceri

La începutul meciurilor de trîntă dreaptă prinderile dintre adversari se fac cruciș, corpurile fiind apropiate, în ținută aproape verticală (mîna stîngă trece peste umărul drept al adversarului iar mîna dreaptă pe sub brațul stîng al acestuia în așa fel ca ele să se prindă în spate la încheietura mîinii drepte sau stîngi). Dacă sportivii respectivi lucrează pe partea stîngă atunci prinderile se fac în sens invers. Apoi, după ce s-a făcut prinderea, corpurile se apleacă înainte prin executarea cîtorva pași înapoi, [illegible] lateral în așa fel încît greutatea corpului să fie repartizată proporțional pe ambele picioare. Prin forța brațelor și prin îndoiri laterale, în față și în spate, ale trunchiului, fiecare luptător va căuta să-și trîntească adversarul în așa fel ca spatele acestuia să ia contact cu pămîntul. Pieptul luptătorului în ofensivă trebuie să-și mențină obligator contactul cu al celui de la pămînt.

In timpul acțiunilor, nici un sportiv nu are voie să pună piedică, să calce, să muște, să lovească cu mîna, cu pumnul sau piciorul, să zgîrie, să fie ud sau uns cu grăsime.

Durata unui meci de trîntă dreaptă va fi de trei reprize a trei minute cu o pauză de un minut între ele. Intîlnirile pot fi organizate pe un teren pătrat cu latura de 7 m. acoperit cu iarbă și bine curățit, pentru a se evita eventualele accidente.

Arbitrajul va funcționa în felul următor: un arbitru de centru care va conduce lupta și doi arbitri de margine. Toți acești arbitri vor puncta în buletine acțiunile ambilor concurenți. După terminarea meciului buletinele vor fi predate secretarului de concurs pentru verificare. Invingătorul va fi indicat pe baza punctelor acordate de cei trei arbitri (pe principiul majorității). Victoria va reveni luptătorului care a reușit să-și trîntească adversarul de mai multe ori la pămînt sau care pe parcursul celor 9 minute de luptă a obținut un număr mai mare de puncte.